

Štoreški ŽELEZAR

Maj 1962
Št. 5 Leto II

IZVRŠITEV PROIZVODNEGA PLANA
V CASU OD 1. I. DO 30. IV. 1962

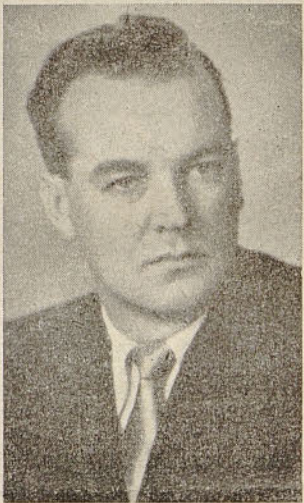
Aglomeracija	36 %
ESlektroplavž	35,5 %
Jeklarna	35,5 %
Valjarna: Izdelki	34,1 %
Livarna sive litine	38,4 %
Livarna valjev	20 %
Obdelovalnica valjev	22 %
Samotna	37,6 %
Podjetje skupaj	34,8 %

STORSKI ŽELEZAR, glasilo delovnega kolektiva Železarn Štore — Izdaja delavski svet — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik: Jože Mrevlje — Uredniški odbor: Avgust Boršič, Jože Leban, Rajko Markovič, Jože Mastnak, Jože Mrevlje, Stanko Ocvirk, Viktor Opaka, Franc Rozman, Ivan Stefančič in Drago Završnik — Uredil Danilo Domajnko, »Delavska enotnost« — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani.

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE ŠTORE

JOŽE MREVLJE

Ko nas je pretresla tragična novica, smo ostali nemi. Osupli. Ali je mogoče, da bomo odslej delali, snovali, da, tudi veselili se uspehov — brez Jožeta

Mrevljeta? Brez njega, ki je deset let delal z nami in v naši sredi? Brez njega, ki smo mu vsi — tudi starejši — očetovsko zaupali, ki nam je znal svetovati, ki smo ga spoštovali, ker se ni ustrašil in ne branil nobenega dela, ki je delu in boju za lepše in boljše posvetil vse svoje moči. In prav sredi dela nam ga je iztrgala kruta, neizprosna smrt. Se danes smo prevzeti od enega samega čustva — boleče žalosti.

Se dan pred tem je delal, neumorno, tako kot vedno. Pripravljaj gradivo za sejo upravnega odbora, delavskega sveta, razpravljaj na zasedanju, si razporejal čas za delo v političnih organizacijah, pripravljaj in bral članke za pričujočo številko našega glasila, pripravljaj okvirni načrt za naprej, in ob vsem tem še vestno opravljaj dolžnosti pomočnika glavnega direktorja.

Tak je bil naš urednik, tak je bil naš tovariš in prijatelj Jože Mrevlje.

Se nekaj minut pred smrtjo je delal. In zdaj ga ni več. Bolečina nas stiska, kaj bi dali, če bi znali odgnati tako krivično usodo!

Pred časom smo v našem listu voščili Jožetu vse najboljše — ob njegovi petdesettletnici. Tako mlad je še bil. Takrat smo zapisali, da mu je praznovanje rojstnega dne zagrenila zahrbtna bolezen. Upali smo in prepričani smo bili, ker smo v to verjeli, ker smo to želeli, da bi okreval. Res, po nekaj dneh zdravljenja je bil spet na svojem delovnem mestu. Neutruden kot prej. Ni si vzel časa za oddih; kako bi mogel on, čeprav še tako potreben počitka, počivati, če je bilo toliko nalog. In on je želel sodelovati pri uresničevanju naših načrtov. Saj je bil na vrhuncu svojih moči in njegove bogate izkušnje so bile nepresušne vrele nasvetov za boljše in koristnejše delo. In prav takrat nam ga je iztrgala smrt. Odtrgala od dela, tovarišev in — globoko sočustvujemo z njimi — od njegovih najdražjih, ljubljene soproge in ljubljenih otrok. Ne bo več mogel skrbeti zanje, bdeti nad njihovimi skrbmi; Jožeta Mrevljeta, vzornega življenjskega tovariša in krasnega očeta ni več.

Ob zadnjem slovesu s tovarišem Jožetom Mrevljem, smo spoznali, koliko ljudi ga bo pogrešalo, pričeli smo se, kako je bil priljubljen in cenjen povsod, kjer so ga poznali. Med borci narodnoosvobodilne vojske, v kateri je sodeloval in bil odlikovan, med sodelavci, s katerimi je služboval, med člani številnih političnih forumov, katerih član je bil in s katerimi je sodeloval, predvsem pa med člani našega kolektiva, ki smo ga, prepričani smo, najbolj poznali in najbolj spoštovali. Zaradi njegovega požrtvovalnega dela, s katerim si je zaslužen pridobil red dela, zaradi njegovega poštenja in skromnosti.

Na koncu svoje veliko prezgodaj zaključene poti je bil član izvršnega okrajnega odbora SZDL Celje, predsednik odbora za splošne zadeve pri združenju jugoslovanskih železarn, član našega tovarniškega komiteja ZK, aktivni član okrajnega odbora UROJ (bil je rezervni kapetan I. klase JLA) in drugih organizacij.

Vedno ga bomo pogrešali in ga ne bomo pozabili.

Moj praznik

Danes bom izpil kozarec vina. Izpraznil bom čašo po stari navadi, da nazdravim rojstnemu dnevu najboljšega tovariša in prijatelja ter mu zaželim dosti lepega!

Izpil bom do zadnje kaplje; jaz, ki strežem plavžu ali upogibam telo pod rudniškimi oboki, ki gradim visoka poslopja ali pa se zaganjam v neizmerno traso avtomobilske ceste, ki načrtujem in programiram, ki se učim ter usposabljam, da bom vreden njegovega tovariškega zaupanja, njegovega iskrenega prijateljstva, ki sem eden med milijoni ljudi, ki danes nazdravljajo svojemu predsedniku — maršalu Titu!

Danes bom izpil kozarec vina za njegov 70. rojstni dan! Moj spomin bo predramil čas, ko je revolucionarna misel krhala orožniške bajonete, ko so ljudje v gozdovih pripenjali peterokrake na triogelne kape, ko je drhtela osvobodjena zemlja pod udarci krampov in kladiv, ko je kljubovala blokom in nasilju, ko je uresničevala načelo, tovarne delavcem, ko je uveljavila delavca kot odgovornega gospodarja; moj spomin na revolucionarna desetletja, ki je vseskozi prepleten s štiriimi črkami, bo ta dan najčistejši kristal, ki zrcali njegovo in mojo, našo preteklost.

Jutri in potem pa bom spet ob svojem stroju, spet bom v vrtincu osakodnega boja, večnega spremljevalca napredka in dobroti, spet bom ob preštevanju delovnih uspehov zapisoval v kroniko našega življenja resnico o rasti moje domovine, ki je domovina Partije in Tifa.

Da, a danes bom izpil kozarec vina!

VALJI ZA IZVOZ

Kolektiv livarne valjev je sprejel naročilo za izvoz valjev v Indijo. Zaradi posebnih kvaliteten pogojev in kratkega dobavnega roka je kolektiv z vso resnostjo pričel s proizvodnjo valjev za izvoz. Težav ni malo, saj nastopajo raznovrstni novi problemi, s katerimi se ne srečavamo pri redni proizvodnji za domačo industrijo. Posebno vprašanje je obdelava teh valjev. Izredno ozke tolerance zahtevajo precizne obdelovalne stroje, ki jih zaenkrat nimamo. Oba kolektiva se trudita, da bi izvršila svojo nalogo čim boljše in s tem omogočila povečanje prodaje naših proizvodov na tuja tržišča.

O. V.

Pred 1. majem 1962: naši mladinci postavljajo mlaj na Svetini

Ob prazniku mladosti

Mladina proslavlja letos svoj praznik v znamenju velikih družbenih sprememb, v znamenju delovnih zmag pri graditvi domovine in novih nalog, ki jo čakajo. Ta praznik je ob enem praznovanje 70-letnice rojstva maršala Tita. Rojstni dan velikega voditelja in učitelja mladine je tesno povezan in ga ne moremo ločiti od dneva mladosti.

Pred praznovanjem dneva mladosti se moramo pomeniti tudi o nalogah, ki čakajo mladino. Od mladine v proizvodnji vsi pričakujemo, da se bo odločno in dosledno borila za uveljavljanje načel delitve dohodka po delu, za dvig proizvodnosti, za resnično delavsko samoupravljanje vseh članov kolektiva. Prednosti, ki jih ima naša mlada generacija so v tem, da jih podpirajo vzgojna prizadevanja družbe, nas obvezujejo, da se odločno borimo za hitreje oblikovanje socialističnih odnosov in socialistične morale.

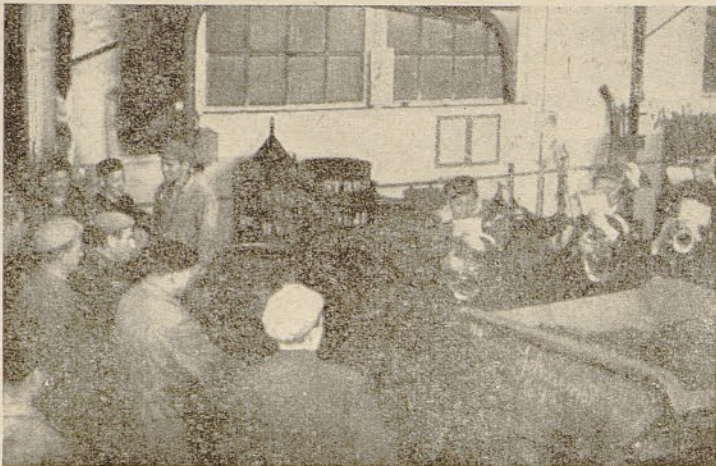
Mladina v gospodarskih organizacijah, zbrana v aktivu ljudske mladine in dejavna v ostalih oblikah dela naše organizacije, naj bo jedro vsega naprednega, naj pomeni vsem proizvajavcem oporo pri uveljavljanju njihovih pravic, želja in stremeljenj. V svojih prizadevanjih za uveljavljanje tega, kar si sami postavljamo kot naloge in kar družba od nas pričakuje, moramo biti bolj vztrajni in težave nas ne smejo ustaviti.

Današnja mlada generacija živi v svojstvenih pogojih, živi v duhu demokratizacije odnosov, v duhu samoupravljanja v podjetju in komuni. Pri takem poslanstvu mlade generacije pa ne smemo pozabiti na to, da mora mladina za svoj trud prejemati moralno podporo. To podporo pa bomo mladini najbolje izkazali z nenehno in nesebično pomočjo pri izobraževanju naj si bo v idejno-vzgojni ali družbeno ekonomski smeri. Oborožena z močnim znanjem bo mladina dan za dnem smeleje stopala na pot uveljavljanja načel demokratizacije.

Te misli spremljajo mlade ljudi našega kolektiva tudi ob tako velikem prazniku kot je dan mladosti in 70-letnica rojstva maršala Tita. Pri tem bo mladina železarne Store storila vse, da ta veliki dan dostojno proslavi. Proslava se bo delila v dva dela in sicer: v skupinskem izletu mladine našega kolektiva na Svetino, kamor bi prišla že v soboto 19. maja 1962 in priredila taborni ogenj. V nedeljo dne 20. maja 1962 bo ob 10. uri majhna slovesnost s kulturnim programom. Drugi del praznovanja bo športno tekmovanje med mladinskimi aktivni celjskih kolektivov. Športno tekmovanje bo v odbojki, namiznem tenisu, rokometu, streljanju in šahovskem turnirju. Za ekipnega zmagovalca ima mladina našega kolektiva pripravljeno pokalno priznanje. Vsi sodelujoči aktivni pa prejmejo pismo priznanje oz. zahvalo za sodelovanje. Ta športna tekmovanja so v Štorah že tradicionalna in bodo v dneh 22., 23., 24 in 25. maja.

Pokrovitelj nad proslavo in tekmovanjem dneva mladosti je upravni odbor železarne Store, kateremu se zahvaljujemo za razumevanje in izkazano pomoč.

m. f.

1941—1945

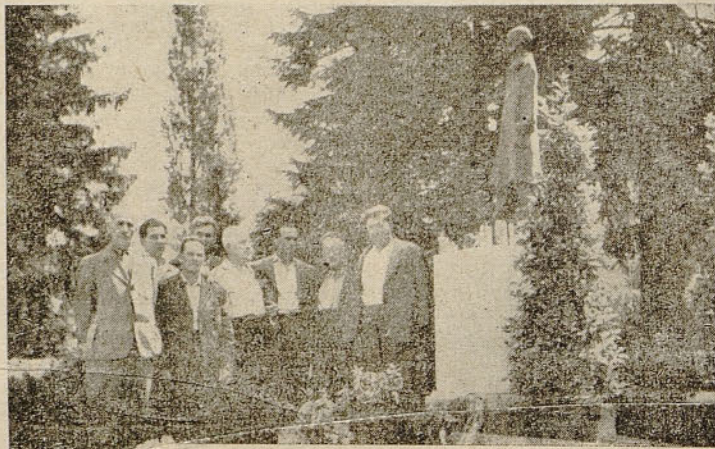
Štrafkomanda v taborišču Dachau

Gestapovci so me ujeli in odpeljali v celjske zapore oktobra 1942. Po treh mesecih mučenja so nas odpeljali v Maribor, kjer naj bi nas ustrelili; toda to se ni zgodilo. Odpeljali so nas v razna taborišča.

Nekega jutra so nas na pol oblečene iz celic odpeljali na dvorišče. Bili smo polni uši, umazani, raztrgani — kje pa bi si mogli oprati obleko ali celo zašiti — in takega so me v hudi zimi odpeljali v kazensko taborišče Dachau. Trpinčenje in poniževanje se je spet pričelo. S. A. policija nas je privedla do Münchena, tam so nas prevzeli esesovci z »lager komande Dachau«. Dobro so nas obdelovali s čevlji in puškinimi kopiti. V taborišču Dachau so nas zaprli v barake, v katerih so bila betonska ležišča. Drugi dan so nas oblekli v tanke raztrgane cebrašte cunjice, tako da se nismo ločili drug od drugega. Po najbrž ustaljenem redu so nas najprej naselili v prehodni baraki, da bi spoznali sistem starešinstva, reda in dela v taborišču Dachau. Zima je bila huda, mi pa se v tankih raztrganih cunjah in v samih coklah nismo mogli zaščititi pred mrazom. Potem se je pojavil še tifus, ki je pobral tretjino naše skupine... Pozneje so nas porazdelili v skupine za razna delovišča. Za mano je bilo že precej trpljenja, tako da ni čudno, da sem na delu po mrazu zbolel za redmo. Nisem mogel na delo. Prišel je sobni starešina, ki mi je ukazal pobrati svoje stvari in nato me je predal SS oficirju. Stražarji so me odpeljali kot saboterja v posebno »komando«, imenovali so jo »štrafkomanda«. Stikov s tovariši nisem več imel, tudi pisati nisem smel domov. Tako sem bil v taborišču taborišča, ki je bilo še posebej zagrajeno z bodečo žico. Našiti sem si moral znake na prsa, na hrbet in na vsako drugo stran hlač (znak je bila velika črna piko

in beli krog) da smo se ločili od drugih in nas je lahko vsak logorski starešina pretepal po svoji želji. Dodeljen sem bil skupini, ki je z železnim valjarjem valjala ceste: vpreženih nas je bilo 10 mož. Delo je trajalo od 6. ure zjutraj in do 9. ure zvečer, skupaj 15 ur ali 3 ure več kot v drugih komandah. Za podaljšani čas smo imeli za 50 % manjši obrok hrane. Od časa do časa me je videl kateri od tovarišev — Slovencev, ki so mi hoteli pomagati. Na pobudo tovariša Ignaca Gorjupa so zbrali nekaj suhega sadja in kruha, ki mi ga je tov. Gorjup orgel vpricho stražarja čez bodečo žico. Morda je marsikoga iz moje skupine ta paket rešil vendar nas je štrafkomanda samo tretjina preživela, ki prav tako ni bila več sposobna za to delo. Nekega večera smo lahko odstranili znake in razdelili so nas v razne objekte, med ostale internirance. Tako sem imel zopet možnost sprejemati pomoč od doma, in končno dočakali osvoboditev. Takoj smo se Slovenci zbrali, drug drugega spraševali za sotovariše, ki smo jih pogrešali. Veliko jih je umrlo.

Jakob Strnad

Nekdanji interniranci v taborišču Dachau

Krajevni praznik Štor

Prve dni maja je minilo 17 let od dni, ko so utihnilo poslednji strel II. svetovne vojne, ko so naši borci ujeli Löhrovo armado in so poslednje okupatorjeve čete pobegnile iz naše zemlje, vračati pa so se začeli na svoje, po večini opustošene domove borci, izgnanci in interniranci. Življenje se je pričelo normalizirati, ljudje so občutili, da jim težko priborjena svoboda prinaša res veliko novega.

Nešteto je dogodkov, ki nas spominjajo na težke dni okupacije, saj skoraj ni kraja v naši domovini, kjer ne bi vodili ogorčene borbe z okupatorjevimi podivjanimi hordami.

Tudi v hostah okoli Svetine in Resevne so na poziv Komunistične partije in Osvobodilne fronte organizirali komunisti prve odporiške skupine: na Slemenih, v Langerjevih hostah, na Resevini, Svetini, v Zvodnem, Sibeniku, Slivnici, Brezah, Kompolah, povsod so se pojavljali člani Prve celjske čete Peter Stan-

te-Skala, Vrunč, Novak, Vovik, Boršič, Skvarča, Slander in še nekaj pogumnih slovenskih sinov, povsod si jih znan, nikjer našel. V vaseh so se pojavili, ko so se jih najmanj nadejali. Ljudem je odleglo, ko so začutili, da v trpljenju niso osamljeni. Prvi partizani so jim vliвали upanje v boljše čase. Toda prvi borci so se borili z nepremagljivimi težavami. Čeprav so našim prvim partizanom pomagale tudi naše prve neustrašne hiše, pomagali ljudje, ki so občutili s svojimi borci in jim dajali zatočišča, so se po drugi strani našli omahljivci in izdajavci ter pomagali zasledovati ljudi, ki so v časih bučne Hitlerjeve slave imeli pogum in predrznost, da so se uprli vsemogočnemu rajhu in kvarili račune nadutim okupatorjem. Prva celjska četa je razpadla, toda upor, ki so ga zanetili prvi aktivisti in borci, je tlel naprej, nič ga ni moglo zadušiti, ne zmage nemških armad na Ruskem, ne potapljanje ladjevja zahodnih zavznikov, ne strahovito nasilje okupatorjev. Če so odpeljali Resenske in strahovali Slemenskovce, prizadeli Ocvirkove in neštete poštene in zveste slovenske hiše, niso s tem dosegli zaželenega cilja, nasprotno odpor je rasel in se krepil. Čete partizanov so preraščale v odrede, odredi v brigade in te v divizije. Na območju med Dramljami in Bohorjem je deloval Kozjanski odred in zadajal zavojavcem težke udarce. Najtežje je bilo izdržati konec 1942: in v začetku 1943. naval terorja, zvitosti, podlosti, svetohlinstva, ki ga je vsula vsa reakcija na slovensko zemljo. Toda naš narod je junaško preстал tudi ta pogrom.

Na vsaki prireditvi: nastop naše godbe

Zlasti so zopet oživele naše hoste v maju 1944. Nad vasjo Svetina je imel celjski gestapovec Himmer svojo lovsko kočjo, ki je predstavljala močno švabsko postojanko. Tu so Hitlerjevi oprode kovali načr-

te za oslabitev partizanskih akcij in za nasilje nad golokim prebivalstvom. Zato so borci kozjanskega odreda sklenili uničiti to postojanko.

8. maja 1944 so partizanski borci obkolili in napadli to švabsko gnezdo in ga uničili, ujetega Himmerja pa pred vaščani Svetine obsodili na smrt in likvidirali. Ta akcija kozjanskega odreda je naletela na močan odmev med prebivalstvom, ki je začelo

1. maja na Svetini

množično odhajati v partizane. Krajevni odbor Store je na predlog Zveze borcev v NOB in po sklepu volivcev izbral 8. maj za krajevni praznik. Tako smo letos že v tretje praznovali svoj krajevni praznik s športnimi prireditvami in proslavo v kulturnem domu, odpadlo je kresovanje in promenadni koncert pred kulturnim domom, zaradi žalovanja za umrlim pomočnikom glavnega direktor-

Na vsaki prireditvi: nastop naše godbe

ja, prizadevnim družbenopolitičnim in kulturnoprometnim delavcem tovarišem Jožetom Mrevljatom. Ob krajevnem prazniku obujamo spomine na težke, a slavne dni naše zgodovine, veselimo se uspehov, ki smo jih dosegli v letih po osvoboditvi. Zlasti pa obujamo spomine na svetle tradicije NOB za mladino in jo pri tem učimo, kako je treba ljubiti domovino, kako spoštovati pridobitve NOB, kako se zavzemati in braniti vse, kar je naprednega. Mladina naj s svojimi lepimi učnimi uspehi in z uspešnimi delovnimi akcijami dokazuje, da se zaveda, da uživa plodove naporov svojih junaških očetov in mater in končno tudi plodove svojega ustvarjalnega dela po zgledih svojih prednikov.

Rudolf Uršič

Ali si že kdaj napisal članek za svoj list?

Kako smo upravljali

O DELU DELAVSKEGA SVETA, OBRATNIH DELAVSKIH SVETOV IN KOMISIJ PRI DS V LETU 1960 IN 1961

Delavski svet smo izvolili 24. maja 1960 v 16 volilnih enotah. Kandidiralo je skupno 97, izvoljenih pa je bilo 65 članov DS. Vseh volilnih upravičencev je bilo 1958, glasovalo pa je 1894 članov kolektiva ali 96,73 %. Neopravičeno nista volila samo dva člana to je 0,10 %, drugi pa so bili opravičeno odsotni (dopust, bolezen in drugo).

Na prvem zasedanju dne 7. junija 1960 je bil izvoljen tudi 8-članski upravni odbor z 8 namestniki.

Na 13. zasedanju 28. aprila 1961 je na predlog sindikalne podružnice in nekaj članov DS izvoljen drugi upravni odbor z namestniki.

Delavski svet je na 1. zasedanju 7. junija 1960 sprejel predlog sindikalne podružnice in TK ZKS za 12 komisij delavskega sveta. V te komisije je bilo vključenih 28 članov

delavskega sveta in 41 drugih članov kolektiva.

Plenum sindikalne podružnice je na svoji seji 7. 12. 1960 določil centralno volilno komisijo za volitve obratnih delavskih svetov.

Volitve članov obratnega delavskega sveta so bile po sklepu DS na 6. rednem zasedanju dne 15. 11. 1960. Na tem zasedanju so namreč sklenili, da pripravi sindikalna podružnica vse potrebno za izvedbo volitev.

Volitve so bile v 16 volilnih enotah, dne 20. 12. 1960 kot je bilo prvotno določeno. Po pregledu volilnega gradiva je ugotovljeno, da so volilni odbori vestno opravili svojo nalogo.

Od skupnega števila volilnih upravičencev, to je 2051 je volilo 1815 članov kolektiva, 250 pa je bilo opravičeno odsotnih in le 6 neopravičenih.

Vhod v železarno: posnetek iz dni pred volitvami

Za člane delavskega sveta smo izvolili:

Livarna sive litine:

- Spolenak Franc
- Magajna Vlado
- Starlekar Franc
- Zupanc Alojz
- Cretnik Martin
- Podgorelec Mirko
- Gajšek Jože
- Judež Ivan
- Slatav Ivan
- Pavič Milan

Valjarna:

- Perčič Ivan
- Jeršič Bernard
- Cretnik Ivan
- Ostrožnik Silvo
- Seliga Vinko
- Trafela Franc
- Buser Anton
- Leskovšek Vinko
- Kroflič Ciril
- Lubej Martin

Jeklarna

- Franulič Anton
- Grdina Peter
- Tofant Ivan
- ing. Jelerčič Rado
- Vengust Ivan

Livarna valjev:

- Opaka Viktor
- Trebovc Beno

Elektroplavž

- z aglomeracijo:
- Rozman Franc

- Vajdič Franc
- Ramšak Marjan
- Zibret Anton
- Janžekovič Srečko

Samotna:

- Rezec Franc
- Rukavina Danijel
- Gračner Ivan
- Škornik Franc
- Vrenko Ivan

Obdelovalnica valjev:

- Pišek Alojz
- Gaber Ivan

Mehanična delavnica in garaža:

- Zohar Jurij
- Golob Jože
- Platovšek Franc
- Kragelj Jože
- Salic Tomo

Elektrodelavnica:

- Kovač Janko
- Pišek Ivan

Energetski oddelek:

- Kavka Marjan
- Mackovšek Anton

Kratek pregled dela obratnih delavskih svetov

O D S	Št. zased.	Udel. v %
1. Valjarna	17	70
2. Jeklarna	15	70
3. Elektroplavž	9	80
4. Livarna sive litine	25	76
5. Livarna valjev	22	95
6. Samotarna	20	95
7. Energetski	14	90
8. Obdelov. valjev	15	90
9. Elektroobrat	7	90
10. Mehanična delavnica	13	85
11. Gradbeni oddelek	17	100
12. Modelna mizarna	8	98
13. Uslužbenci	15	50
14. Ekspedit	11	85
15. Promet	14	90

Iz pregleda je razvidno, da so vsi obratni delavski sveti imeli 197 zasedanj in 53 krajših posvetovanj oziroma skupnih sestankov s sindikalnim odborom ali pa skupno z vsemi člani ekonomske enote. V povprečju je vsak obratni delavski svet zasedal v času od 20. decembra 1960 do 10. marca 1962 15-krat. Največkrat je zasedal obratni delavski svet livarne sive litine (25-krat) a najmanjkrat elektroobrat (7-krat).

Ocene dela obratnih delavskih svetov sicer ne moremo dati na podlagi števila zasedanj, lahko pa ugotovimo, predvsem iz dnevnih redov zasedanj in pa razprav ter sprejetih sklepov, da so nekateri obratni delavski sveti na podlagi poslovnika za obratne delavske svete našli pravilno obliko dela, medtem ko so se nekateri izgubljali v manj važnih vprašanjih. Posebno dobro oceno zaslužijo skoraj vsi obratni delavski sveti ekonomskih enot, med temi je brez dvoma najboljši obratni delavski svet livarne sive litine, ki je na svojih zasedanjih zelo pogosto in temeljito obravnaval vprašanja produktivnosti, kvalitete, izvrševanja naročil in izkoriščanja kapacitet, delovne odnose, disciplino, seveda tudi osebne dohodke, medtem ko so nekateri obratni delavski sveti tudi v ekonomskih enotah pogosteje razpravljali o vrednosti točke v posameznih mesecih ter vedno primerjali vrednost točke svoje enote z vrednostjo točke v drugih ekonomskih, proračunskih in obračunskih enotah, pri tem pa pozabili ali namerno zanemarjali vprašanje produktivnosti, kvalitete, discipline idr. Nekateri obratni delavski sveti v pomožnih obratih (energetski, promet in ekspedit) so temeljito razpravljali o režijskih stroških, kvaliteti

dela (usluge), organizaciji dela, disciplini idr., medtem ko so drugi obravnavali predvsem pravilnike in ostalo v zvezi s sklepi delavskega sveta, problemom lastnega obrata pa posvečali veliko premalo pozornosti.

Obratni delavski sveti so pri svojem delu zasledili nekaj pomanjkljivosti, ki naj bi jih v bodoče odpravili. Zato je potrebno:

— več sodelovanja s sindikalnimi odbori;

— predsedniki obratnega delavskega sveta bi morali imeti enkrat mesečno posvetovanje na katerem bi se seznanili s problematiko podjetja in dobili smernice za delo;

(Nadalj. na 4. strani)

ALI STE VEDELI?

Kako cenijo drugi naše strokovnjake? Namesto odgovora objavljamo naslednjo vest:

Inž. Urbančič

Uvozno-izvozno podjetje Intertrade je zaprosilo naše podjetje, da omogočimo potovanja v Indijo tovarišu inženirju Urbančiču, obratovodnji valjarni. Inž. Urbančič je tudi znan strokovnjak za valjanje kvalitetne debele pločevine in bo z drugimi analiziral pogoje uvoza.

Inž. Starc, glavni inženir proizvodnje je pred kratkim odpotoval v Grčijo. Po vrnitvi bo kmalu odpotoval v Brazilijo, kjer je zahodnonemška tvrdka Demag zgradila TH peč in jo bo naš strokovnjak pognal v obratovanje. V obeh primerih plačajo vse stroške zainteresirane firme, ki potrebujejo naše strokovnjake, mi

POPRAVEK

V prejšnji številki je bilo pomotoma objavljeno, da se je sindikalnega občnega zbora udeležilo 50 % delegatov, v resnici pa so ga udeležili skoraj vsi — točneje 98 %.

Dva prizora z volitev delavskega sveta

Ekspedit in skladišča:

- Lazar Martin
- Seliga Karel
- Kranjc Aleksander

Gradbeni odsek:

- Motoli Franc

OTK in laboratorij:

- Kavka Franc
- Vodeb Jože
- Knez Jože

Uslužbenci:

- Ocvirk Stanko
- Krumpak Stefan
- ing. Dušan Burnik
- Zalezina Stane
- Cehner Ivana
- Vok Marija

Kurilnica in promet:

- Skale Aleksander
- Mlakar Bogomir
- Ocvirk Leopold

Modelna mizarna:

- Vengust Ivan

UPRAVNI ODBOR

Člani:

- Kavka Franc, laboratorij
- Gajšek Jože, livarna sive litine
- Trafela Franc, valjarna
- Tofant Ivan, jeklarna
- Ramšak Marjan, el. plavž
- Rezec Franc, samotna
- Golob Jože, mehanična
- Zalezina Stane, priprava del

Namestniki:

- Vodeb Jože, OTK
- Podgorelec Mirko, livarna sive litine
- Leskovšek Vinko, valjarna
- Jelerčič ing. Rado, jeklarna
- Vajdič Franc, el. plavž
- Rukavina Dane, samotna
- Lazar Martin, skladišče
- Vok Marija, komercialna nabava

Inž. Starc

KOMISIJA ZA SKLEPANJE IN ODPOVED DELOVNEGA RAZMERJA

je v svoji mandatni dobi imela skupno 39 sej, večidel 2 krat mesečno.

Na sejah je obravnavala 1002 prošnji za sprejem v delovno razmerje. Od tega je bilo ugodno rešenih 398 prošelj. Kadrovska služba je za seje pripravila vedno vse potrebne podatke, da je komisija pri razgovorih s kandidati lažje ugotavljala pogoje za sprejem v delovno razmerje. Med ugodno rešenimi prošnjami so v večini tisti, ki so se vrnili iz JLA, učenci MIS po zaključnem izpitu in pa naši štipendisti. Za vse tiste, ki so že bili v našem podjetju velja načelo, da jih ponovno sprejmemo samo pod pogojem, če so v času prejšnje zaposlitve pri nas imeli pravičen odnos do podjetja in sodelavcev.

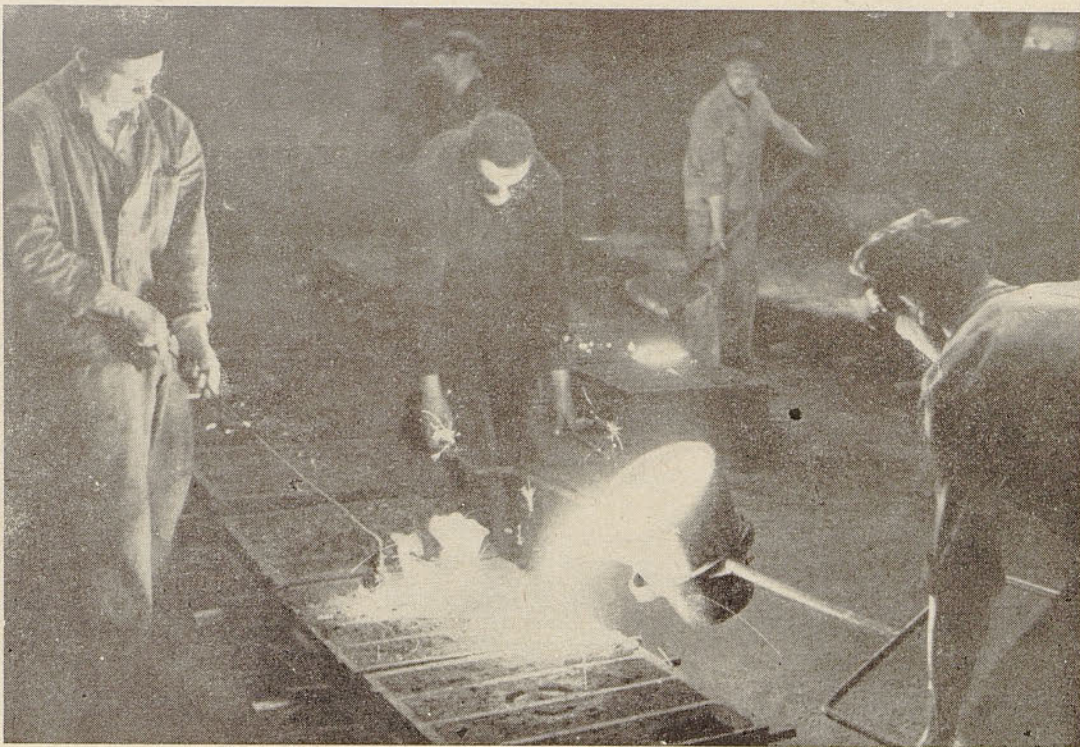
Novo sprejeta delovna sila je bila razporejana po planu, ki ga je na podlagi zahtev obratov in oddelkov sestavila kadrovska služba. Za sprejem v delovno razmerje se večidel priglaja ljudje brez kvalifikacij in brez industrijske prakse in to predvsem iz krajev Dobje, Planina, Loka pri Zuzmu, Dramlje, zelo malo pa je takih, ki bi bili blizu podjetja, ki bi imeli stanovanje ter srednjo ali višjo kvalifikacijo.

Razen sprejemanja v delovno razmerje je komisija obravnavala predloge o odpovedi delovnega razmerja in sicer 59 primerov (od tega 53 iz DUR). Po predlogih (direktorja podjetja ali drugih) je komisija obravnavala vsak primer posebej, tako, da se po prejetju odločbe o odpovedi delovnega razmerja ni nihče

63 članov kolektiva v delavski svet, v obratni delavski svet 203 člani in v komisije delavskega sveta 69 članov t. j. skupno 337 članov. Nekateri od članov kolektiva so bili hkrati člani delavskega sveta, obratnega delavskega sveta in komisij je razvidno, da je v tem obdobju delavsko upravljanje doseglo silen razmah, da so imeli člani kolektiva zelo veliko pogojev za sodelovanje v upravljanju, ugotovimo pa lahko, da vseh teh pogojev niso dovolj izkoristili. V tem obdobju smo decentralizirali organe upravljanja in kljub navedenim pomanjkljivostim lahko ugotovimo, da je lepo število članov kolektiva z vso resnostjo sprejelo in izvrševalo svoje dolžnosti, kar se zrcali tako na produktivnosti, kvaliteti proizvodnje, disciplini, osebnih prejemkih in v manjši meri tudi na organizaciji dela.

V minuli mandatni dobi smo neštetokrat naleteli na težke gospodarske probleme. Sprejeli smo novi gospodarski sistem z bojznijo, saj je v bistvu strožji od prejšnjega, vendar smo se prepričali, da smo sposobni uveljaviti nove gospodarske principe in pri tem ustvariti tudi za lastne potrebe več sredstev kot prej. Decentralizirali smo upravljanje, uvedli nagrajevanje po učinku, izdelali plan rekonstrukcije podjetja in opravili vrsto drugih bistvenih sprememb. Najvažnejše od vsega tega pa je, da nam je z uveljavljanjem načel samoupravljanja uspelo aktivno vključiti v samoupravljanje in gospodarjenje res visoko število zaposlenih.

Delavski svet je na 28 rednih zasedanjih v prejšnji

določanje novih delovnih mest, nadurno delo, perspektivni razvoj podjetja in komunne. uvedba toplega obroka in prehrana članov kolektiva, stanovanjska vprašanja, produktivnost, kvaliteta izdelkov, razdelitev in poraba sredstev, tehnična in zdravstvena zaščita, delovna akcija, razmerje osebnih dohodkov, delitev čistega dohodka, najemanje kreditov, pogoji dela v proizvodnih obratih, honorarne zaposlitve, pomoč društvom in organizacijam, decentralizacija organov upravljanja in še o vrsti drugih vprašanj. Zaključna računa za leto 1960 in leto 1961 sta zelo obširna in podrobneje obravnavata poslovanje podjetja; na tem mestu jih ne bi opisoval. Kljub temu pa ne bo odveč omeniti dejstva, da je predvsem v letu 1961 dosežen znaten napredek glede zvišanja čistega dohodka, znižanja števila delovne sile in to le v ekonomskih enotah, medtem ko v predračunskih in obračunskih enotah število zaposlenih postopoma narašča. Temu je deloma vzrok nova organizacija dela, deloma pa neurejeno vprašanje stimulacije. Število nadur je po sprejetju novega pravilnika o formiranju in delitvi osebnih dohodkov močno padlo in sicer v povprečju za 48%. Da ni dovolj stimulacije zaposlenih v predračunskih enotah verjetno zrcalijo tudi naslednji podatki: v ekonomskih enotah in predračunskih enotah je število nadur delavcev padlo za 51,76%, pri uslužbenecih pa le za 37,75%. Preseganje akordov je tudi znižano od 128 na 116%.

Produktivnost, merjena po količini je povečana za 4%, po vrednosti za 12% v primerjavi z letom 1960, proizvodnja pa le za 1,4%. Razumljivo bi bilo, da osebni dohodki naraščajo skladno s produktivnostjo, vendar je zato veliko vzrokov. To je vsekakor eden važnejših problemov, s katerimi se bodo organi upravljanja morali temeljito spoprijeti.

Kljub proizvodnim in finančnim težavam, saj je bil žiro račun blokiran 251 dni v letu 1961 in so terjatve presegele 2 milijardi dinarjev so poslovni stroški v podjetju znatno nižji (kljub zvišanju cen surovinam in prevoza). Zelo zaskrbljujoče je to, da imamo v 1961 letu 16% izgubljenih delovnih ur in da so izdatki za bolezen nad 7 dni višji kot v letu 1960.

Kljub pogostim razpravam nismo dosegli zaželenega učinka. Najbrže se še pre malo zavedamo, koliko izgubljam s tem nenormalno visokim izpadom delovnih ur.

To ni samo problem našega kolektiva, temveč vseh podjetij, kajti pri nas smo glede števila nesreč in s tem v zvezi

s številom izgubljenih ur, med najboljšimi podjetji. Omeniti moramo tudi neregistrirane izgubljene ure, ki imajo nedvomno velik vpliv na produktivnost. Za primer vzemimo število zasedanj obratnega delavskega sveta. Zaradi skupno 250 zasedanj in posvetovanj je bilo v delovnem času izgubljenih ca. 6.000 ur, približno toliko tudi zaradi sestankov sindikalnih odborov, komisij delavskega sveta, političnih organizacij, posebej pa še zaradi sestankov in konferenc strokovnih služb. Priznati pa moramo, da tudi število izgubljenih ur zaradi privatnih opravkov, nerednega prihajanja v službo, čitanja časopisov, nepotrebnih razprav na dvorišču, pisarnah in tudi na delovnih mestih, ni malo. Bodimo prepričani, da imamo v tem veliko rezervo, ki jo bomo morali z organizacijskimi ukrepi, doslednostjo pri izvrševanju svojih nalog in vzgojo ljudi postopoma izkoristiti. Prav je, da se sestajamo v delovnem času, ker dostikrat ni drugih pogojev, pri tem pa moramo upoštevati, da morajo biti tudi seje, če se tako izrazim, produktivne.

Prav je, da omenimo tudi delitev sredstev v našem kolektivu. Delavski svet je, posebno v zadnjem letu, zelo pogosto razpravljal o razporeditvi sredstev in vedno ponudiral varčevanje, predvsem zaradi velikega pomanjkanja obratnih sredstev in predvidenih stroškov za rekonstrukcijo podjetja. Res je, da je gospodarjenje v podjetju pod 50% vrednosti osnovnih sredstev zelo težko, saj se v proizvodnji kvalitetnega programa srečamo z vedno večjimi problemi in je vlaganje sredstev za zamenjavo izkoriščenih osnovnih sredstev in velika popravila nujno. Odnos do skupnih sredstev za te namene je bil pravičen. Razpoložljiva sredstva iz leta 1961, delo-

ma iz leta 1960. bomo morali kot je delavski svet že sklenil, uporabiti le tam, kjer se bo povečala proizvodnja, izboljšala kvaliteta in s tem dohodek in kar je tudi zelo važno, zmanjševala delovna sila in odpravilo težko, za naše proizvajavce zelo škodljivo fizično delo. Za vse druge velike potrebe najbrž ne bo dovolj sredstev. Pričakujemo polno razumevanje članov kolektiva, prebivalcev Stora in tudi komunne. Delavski svet je v tej mandatni dobi v okviru možnosti razdelil precej sredstev v obliki nagrad kot pomoč članom kolektiva, društvom in organizacijam, metalurški šoli, odboru za delovno akcijo, bolnišnici v Celju, zdravstveni postaji v Storah, šolam, pionirskim organizacijam, oškodovanim po potresu, za proslavitev 10. obletnice delavskega samoupravljanja idr. Predvidel je tudi stroške za letne metalurške igre, izgradnjo nekaterih objektov v Storah (šole, trgovskega paviljona idr.). Povečani so tudi izdatki za izobraževanje članov kolektiva v okviru centra in prvi rezultati izobraževanja so že ugotovljeni, zato bomo v bodoče to dejavnost morali še močneje podpirati. V bodoče bo še strožje veljalo načelo, da se sredstva vlaga le tja, kjer se z gotovostjo lahko pričakuje najboljši rezultat.

Ne bo odveč, če bomo izrekli oceno za delo obratnih delavskih svetov in pa komisij pri delavskem svetu, da povemo nekaj tudi o delu strokovnih služb v podjetju.

TEHNIČNA OPERATIVA

je v tem obdobju napravila izreden skok naprej glede povečanja proizvodnje, pri doseganju bolj kvalitetne proizvodnje, osvajanju novih izdelkov, zmanjšanju proizvodnih stroškov, boljši organizaciji

(Nadalj. na 6. strani)

Z enih prejšnjih volitev delavskega sveta

pritožil. Komisija je delala brez poslovnika, imela pa je najboljši stik s kadrovske službo, ki je po reorganizaciji postala veliko bolj aktivna. Nekoliko težav so povzročali posamezni člani kolektiva s tem, da so se s kandidati za sprejem v delovno razmerje pogovarjali sami brez vednosti komisije. Tega naj bi se v prihodnje izogibali. Delo komisije je bilo zelo pestro in koristno, kar se da razbrati iz zapisnikov o poteku sej, ki jih hranijo v kadrovske sektorju. Ker bo tudi v prihodnje imela ta komisija zelo odgovorne naloge, predvsem zaradi tega, da bo pri sprejemanju novih zaposlenih ravnala prav, naj bi uredili naslednje:

1. organizacijski biro podjetja naj pripravi osnutek poslovnika komisije;

2. vsa priporočila za prošnje za sprejem v delovno razmerje naj bi zbirali v kadrovske službi. To naj velja tudi za tiste, ki so se do sedaj sasi dogovarjali s kandidati;

3. komisija naj odkloni sprejem vseh tistih, o katerih nima popolnih informacij.

Komisija je bila izredno aktivna in resna pri svojem delu, največ zaslug za dobro delo pa ima predsednik komisije tov. Antona Mackovšek.

Iz kratkega pregleda je razvidno, da je bilo izvoljenih

mandatni dobi sprejel, kot sem že zapisal 476 sklepov. Razpravljal je o pravilnikih kot so:

- pravilnik o nagradah upokojevcem;
- pravilnik o tehničnih izboljšavah;
- pravilnik za dodatke za težka dela;
- poslovnik delavskega sveta in obratnih delavskih svetov;
- pravilnik HTV in požarno-varnostne službe;
- pravilnik o formiranju in delitvi sredstev za osebne dohodke;
- pravilnik o povračilu stroškov za prevoze na delo in z dela;
- pravilnik o vodovodnem redu;
- pravilnik o delitvi čistega dohodka;
- pravilnik o delovnih razmerjih in;
- pravila podjetja.

Delavski svet je obravnaval in sklepal o naslednjih važnejših vprašanjih:

Poslovanje podjetja, četrtletno, polletno in zaključne račune (tudi za DUR in Svetino), družbeni plan podjetja, inventure, obratna sredstva, nakup in odprodaja osnovnih sredstev, disciplina in organizacija dela, izobraževanje, o vlogi in nalogah strokovnih služb in reorganizaciji kadrovske službe, ocenjevanje in

V našem kolektivu je precej naročnikov »Delavske enotnosti«

